

Týmaž očima

Už pouhým srovnáváním základních tezí jednotlivých náboženství lze vysledovat, že každé z nich řeší také otázku sexu. Při tom je vidět, že jednotlivá náboženství přistupují k řešení této otázky odlišně.

Například „nesesmilníš“ z desatera je základním kamenem katolického náboženství. Jedno z pěti etických pravidel buddhismu napětí trochu uvolňuje: „Smyslné nestřídmosti se chci zdržovat“. Pokud oba přístupy správně pochopíme, zjistíme, že buddhistický přístup je nejen uvolněnější, ale i přeneseně, ve vztahu například k věcem, učí nelpět na jejich vlastnictví. Tak vlastně náboženství ovlivňovala a ovlivňují celé kulturní dějiny až do současnosti.

Jako bonus jsou připojeny i některé z dalších filozofií a také techniky otevírající možnosti pro využití získaných poznatků v praxi.

Hinduismus. Patří mezi nejstarší světová náboženství. Jeho počátky spadají do období 900 – 1000 let před naším letopočtem. Je to velmi různorodé náboženství, rozšířené je zejména na území dnešní Indie. Jedním z pojmů na kterém staví je reinkarnace – česky převtělení. Boha hinduisté chápou často velmi rozmanitě – například ve formě „trojí podoby“, která sestává z Brahmy = Stvořitele, Višnu = Udržovatele a Šivy = Ničitele. Někdy jsou všechny tři podoby vykládány jako reinkarnace jediného boha. Pro stručné dokreslení mnohosti náboženských směrů v hinduismu lze uvést, že někteří hinduisté se považují za ateisty, jiní třeba vyznávají hinduismus v podobě „osobního boha“. Z pohledu řešení otázky sexu lze hinduismus nazvat náboženstvím sexuální energie. Mezi hlavní symboly náboženství patří falus – mužský pohlavní úd. Sexuální aktivity muže se tak stávají hlavní hybnou silou. S oslavou falu se lze setkat třeba nad vchodem do svatyně, běžné je umístění tohoto symbolu uvnitř, symbol lingam, jak je také mužský pohlavní úd nazýván, bývá použit i v architektuře. V Evropě je toto náboženství rozšířeno zejména mezi některými romskými obyvateli, kteří původem pochází právě z Indie.

Katolictví. Je náboženství, které založil Ježíš Kristus. Časem se jeden hlavní směr rozvinul do řady proudů se společným základem, mezi něž patří například křesťanství – má jako jeden z hlavních rituálů křest, nebo třeba adventisté – o Adventu očekávají narození Ježíše Krista, evangelíci – praktikují náboženské vhledy a rituály spjaté s poslední večeří. Lze konstatovat, že oproti hinduismu je to náboženství sjednocující „v názoru na věc“. Vyznává jediného boha. Hlavní teze jsou popsány v Bibli – ta má dvě části : Starý zákon – popisuje svět před příchodem Krista a Nový zákon – popisující Kristův život. Základním pilířem katolictví je rozdělení společnosti do dvou skupin – na „učící“ a „slyšící“. Při studiu Starého zákona se dočteme, že setkání obyčejných lidí s bohem byla chápána jako docela normální události. Kristus ovšem dal lidem motlitbu : „Otče náš, jenž jsi na nebesích...“, a tak vlastně „vystěhoval“ boha na nebe. To lze považovat za Kristův „velký objev“ a „patent“. Na první pohled se zdá, že náboženství otázku sexu neřeší, že nemá sexuální symbol. Má. S ohledem na popisovanou podobnost v Bibli o neposkvrněném početí panenky Marie je právě panna tím sexuálním symbolem. Aby náboženství podpořilo tuto myšlenku i „do budoucna“, zakázalo kněžím svatby. Celibát těchto mužů tak do dnešních dnů vytváří ve společnosti nerovnováhu a tím i určité malé napětí, samozřejmě společně s další symbolikou. Podobnost ve smyslu postavení panny - panenky Marie mezi člověkem v osobě Ježíše Krista a jeho otce – boha na nebesích, v lidech často vytváří i mylnou domněnku, že „je něco mezi nebem a zemí“. Musíme si ale uvědomit, že podle Bible bůh stvořil „nebe“ a „zemi“ a že mezi tyto dva

objekty nic nedal. Nebe tak de facto musí začínat hned u země. Hned u Země. Ale tento pohled již není katolický. Nebo ano?

Taoismus. Náboženství, které vznikalo na území Číny z původního šamanismu. Staví na poznání dvou protikladných sil „jin“ a „jang“, které dominují veškeré existenci a z jejich věčného boje vznikají tři entity – nebe, země a lidstvo. V prvním století našeho letopočtu se taoismus stal plnohodnotným náboženstvím. Beze sporu lze toto náboženství nazvat náboženstvím rovnováhy, náboženstvím hledání rovnováhy v přírodě a jejím nacházením a odhalováním. Slovo „tao“ přeložíme jako „cesta“. Cesta k nalezení rovnováhy. Symbolem je například monáda :

Vyjadřuje rovnováhu mezi protiklady. Vytvářením rovnováhy řeší i otázku sexu. Ponechám na čtenářích – čtenářkách vliv tohoto náboženství na Evropu v souvislostech s předchozími dvěma odstavci.

Buddhismus. Po sexuální stránce je náboženstvím dospělé ženy. Jak již bylo uvedeno, umožňuje uvolněnější sexuální vztahy, i když ani trvalé svazky nemusí být výjimkou. Jednoduše to lze vyjádřit větou, že „vše je možné“. Může se tak dokonce i stát, že otec a syn mají stejnou sexuální partnerku, pokud ovšem ona není jeho matkou. Je zřejmé, že symbolika panny zde nehraje žádnou významnou roli.

Buddhismus vznikl kolem roku 540 před naším letopočtem na pomezí Indie a Nepálu. Zakladatelem je Buddha. Je to náboženství prožitku, nikoli náboženství víry. Jednou ze základních metod praktikování buddhismu je meditace.

Buddhismus o sobě tvrdí, že halucinací, kterou jiná náboženství označují slovem „bůh“, vůbec netrpí. Naopak se snaží dopodrobna a co nejpřesněji popisovat a vysvětlovat reálný svět. To, jak se věci mají. Uprostřed těchto vhladů do reálného světa je mysl. Ta je v buddhismu například zpodobňována diamantem s jasně zářícím, bílým světlem. Za existenci jevů rozumově dosud neobjasněných – například vznik a dělení DNA - je zodpovědná „mája“ = tvořivá moc, někdy též nazývána jako „závoj nevědomosti“.

Jedním z cílů buddhismu je dosažení nirvány. Nirvána je stav bez příčin a následků. Stav věcí, stav světa, stav vztahů. Soubor vnějších vlivů označuje slovem karma. Žádný člověk by neměl slovem, myšlenkou nebo skutkem karmu zbytečně zhoršovat. Protože - kromě člověka - příroda sama karmu nikdy zbytečně nezhoršuje! Je s jistotou známo, že buddhismus, jako jediné náboženství světa, nikdy nerozpoutal žádnou válku. Inu : Veškeré zlo pramení z nepochopení! Myšlenkovým vůdcem buddhistů je lama – česky učitel.

Judaismus. Česky židovství. Náboženství zakládající si na skutečnosti, že Ježíš Kristus byl Žid. Protože Ježíš Kristus je považován za prvního papeže, lze předpokládat že jako duchovní musel žít v celibátu. Musel tedy zemřít, z mrtvých vstát a nakonec vstoupit na nebe jako paníc.

Kromě obřizky sedmého dne po porodu, prováděné povinně u chlapců, přesně jako u Ježíše Krista, je jedním z hlavních rituálů náboženství den, kdy mladý chlapec čte samostatně na veřejnosti Tóru – svitek látky s textem, který se v podstatě shoduje se Starým zákonem z Bible. Ve věku 13 let se tímto obřadem židovský chlapec stává z náboženského hlediska dospělým, plnoprávným členem židovské komunity. Pro „naplnění osudu“ panice je samozřejmě důležitý i okamžik prvního sexuálního zážitku. Proto je v tomto náboženství povinností každého Žida oženit se!

Pravoslavná církev. Náboženství vycházející z učení Ježíše Krista – tedy z katolictví. Ve svých tezích je však poněkud mírnější. Například umožňuje nižším kněžím uzavírat sňatky a mít děti. Symbol singularity Ježíše je částečně potlačen i tím, že v Pravoslavné církvi může být také chápán jen jako jeden z hlavních mesiášů a dále nutností názorové shody většiny církevních hodnostářů při řešení církevních věcí. Tento postup také posouvá zpracování otázky reálné skutečnosti od jejího otevření, přes debatu a hledání optima až k dosažení výsledku. Tím často bývá opět věc zcela reálná, hmatatelná. S ohledem na tento postup a nutnosti dosažení konkrétního výsledku v širší shodě můžeme náboženství nazvat náboženstvím matky. Žena – matka, respektive ženská jména se často vyskytují i v průběhu bohoslužeb, přičemž jsou stavěna z hlediska důležitosti na úroveň obdobnou bohorodičce – panně Marii. Náboženství je rozšířeno nejvíce v oblastech Ruska a uvědomit si, že geograficky leží v oblasti prolínání proudů katolických a buddhistických, může při podrobnějším studiu i hodně napovědět. Pro oblast Moravy jsou prvními věrozvěsty Cyril a Metoděj, kněží Pravoslavné církve.

Islám. Náboženství vznikalo v letech 680 až 730 našeho letopočtu. Základní knihou je Korán, skládající se ze 114 Mohamedových prorocství. Bůh je nazýván Alláh. Ježíše Krista náboženství uznává jen jako jednoho z mnoha proroků, stejně jako proroka Mohameda. Alláh je tak svým postavením velice jedinečný. Proto někteří kritici náboženství přirovnávají k uctívání „kultu boha“. V Mohamedových prorocstvích se vyskytují věty varující před neposlušností vůči Alláhovi, za které se postižený „bude smažit v ohni pekelném“.

Otázku sexu řeší ve srovnání s ostatními náboženstvími velmi osobitě : Muž se může zcela legálně oženit až se čtyřmi manželkami. Všechny musí hmotně zajistit. Je bezpodmínečně požadováno, aby dívka byla před svatbou panna. Za případný předmanželský sex jí totiž může hrozit až trest smrti. O tom, kdo si dívku vezme, ona sama většinou nerozhoduje. Tyto skutečnosti vytvářejí ve společnosti poměrně velké napětí. Generují zcela logické otázky : Co když na mladého chlapce dívka nezbude? Co když se mladé dívce nebude budoucí manžel líbit? Jako jeden ze způsobů šíření a ochrany čistoty náboženství má svatou válku – jihad.

Svědkové Jehovovi. Náboženství vzniklo v roce 1870 v USA, v Pensylvánii. Jedním ze zakladatelů byl Charles Taze Russell. Od 1.7.1879 vydával časopis „Strážná věž“. Časopis byl původně šířen za nízkou cenu a od roku 1990 je distribuován zdarma, aby nebylo nutné o utržených penězích účtovat a platit daně. Náboženská společnost – jak jsou Svědkové Jehovovi nazýváni – původně vznikla jako spolek „Badatelů Bible“. Společnost bychom tedy mohli zařadit mezi katolická náboženství; má ovšem řadu odlišností. Jednou z nich je například pojmenování boha – jméno boha je Jehova a nadřazenost boha Jehovy je v náboženství dominantní. To naznačuje už sám název. Naopak význam Ježíše Krista jako božího syna je částečně potlačen třeba i tou skutečností, že Vánoce se neslaví jako svátky jeho příchodu na svět, ale jako svátky slunovratu.

Můžeme se také ptát, proč bylo nutné v Písmu svatém bádát a revidovat jej? Kdo ví? Možná jednou z původních myšlenek bylo vytvořit pro mnohonárodnostní obyvatele Ameriky nové náboženství, založené na starých, prověřených, ale očištěných tradicích katolictví, islámu a buddhismu – buddhistickým prvkem v tomto náboženství může být například odmítání válek, odmítání vojenské služby a odmítání nošení zbraně. Řešení otázky sexu lze ohodnotit jako úzkostlivě katolické. Snaha o vytvoření vesměs kladného, pozitivního a čistého přístupu k řešení náboženských otázek a jeho praktikování však může působit až depresivně. A to nejen na vyznavače samotné, ale i na jejich okolí.

Ayahuasca. Ayahuasca je psychoaktivní nápoj používaný po tisíciletí šamany – ayahuasqueros – v oblasti amazonského deštného pralesa k očistě těla i duše. Přípravuje se formou odvaru z liány banisteriopsis caapi a listů keře psychotria viridis. Obě vstupní ingredience se po přípravě řádově hodiny vaří. První z nich působí obdobně jako serotonin – hormon produkovaný lidským mozkem. Serotonin je též nazýván „hormon dobré nálady“, jeho nedostatek působí deprese. Samotný odvar z liány ovšem žaludeční šťávy rozloží a tím téměř znehodnotí jeho působení. Pro potlačení rozkladu se při přípravě používá i druhá rostlina.

Po požití nápoje nastanou halucinace, ve kterých jsou zkušené ayahuasqueros schopni komunikovat s božstvem, s duchy zemřelých, ale i žijících, s rostlinami, virtuálně levitovat, prožívat příjemné, ale i nepříjemné halucinační zážitky, určovat diagnózy nemocí a léčit je.

Pozoruhodné je, jak se ze zhruba 80 000 rostlin Amazonie podařilo určit zrovna ty dvě, které spolu fungují výše popsaným způsobem. Jak šamani došli k tomuto geniálnímu nápadu, když molekulární biologie jev prozkoumala teprve „nedávno“?

Pití ayahuascy, jako všeobecně uznávaná náboženská praktika indiánů, otázku sexu neřeší – s výjimkou jednodenní sexuální zdrženlivosti těsně před obřadem! I kdyby se podařilo rozšířit pití nápoje mimo oblast Amazonky, není šance, že by se stala „něčím světovým“, právě pro absenci řešení zmiňované otázky. Totéž platí i pro soudobá „nová“ náboženská uskupení a náboženské sekty.

Komunismus. Položil si základní filozofickou otázku : Co je prvotní? Hmota a nebo vědomí? A aby se odlišil od idealistických filozofií, sám si odpověděl : „Hmota“.

Co je hmota? Pokud vezmeme atom hmoty a zvětšíme ho do velikosti stadionu, bude mít jeho jádro velikost hrášku kdesi uprostřed a elektrony jako malé tečky budou obíhat po atletické dráze kolem. Vše mezi tím je subatomární vakuum. Pokud vezmeme jádro přirovnané k hrášku uprostřed a zvětšíme jej do velikosti města s miliónem obyvatel, uvidíme uvnitř jádra protony a neutrony. Protony budou mít velikost pomeranče a neutrony grapefruitu. A v každé čtvrti toho města bude jeden. Vše mezi tím je subatomární vakuum. Pokud nyní vezmeme ten nejvýkonnější mikroskop a podíváme se dovnitř „pomeranče“, uvidíme uvnitř ještě menší částice, nazývané kvarky. V protonu jsou tři. Vše mezi tím je subatomární vakuum. Vědci jsou přesvědčeni, že i kvarky se dále skládají ze stringů – strings – řetězců. Zvětšovací poměr je zhruba stejný. Vše mezi tím je subatomární vakuum. Pokud bychom nyní odebrali všechno subatomární vakuum z celé zeměkoule a blízkého okolí, zůstane hmota o velikosti hrací kostky na člověče nezlob se. Nejvýše o něco větší.

Tento vhled do nitra hmoty je ovšem veskrze buddhisticky! Vysvětluje, „jak se věci mají“. Propagandisté komunismu ustrnuli jen u pojmu „hmota“.

Komunismus se snažil patrně i buddhisticky řešit otázku sexu anebo se na řešení této otázky zapomnělo. Jak chápat učení o tom, že v komunismu bude patřit všechno všem? Vysvětlení nápadně připomíná popis možného uspořádání vztahů u buddhistů. Kamenem úrazu se stává majetek a jeho vlastnictví, které je v oblastech působení komerce a vědecko-technické revoluce tradiční nutností. Z pohledu vlastnictví majetku přece působí silněji katolictví! Nelze se zbavit vhledu, že sexuálním symbolem musí být něco mezi pannou a dospělou ženou. Rozostřený pohled na ženu může provokovat i k dalším asociacím. Navíc dění v komunistické společnosti se má odehrávat „pod vedením dělnické třídy“ a tento vhled je zase pro změnu hinduistický.

Fašismus. Od slova fašiny – významově otepi proutí k obkládání valů. Je ve svém pojetí totální ideologie a často bývá charakterizována jako záměrně iracionální. Nejspíš i proto popírá dosud všechny popsané způsoby řešení otázky sexu. Co zbývá? Při pohledu na Adolfa Hitlera a Evu Braunovou je to přítel + přítelkyně. Bez sňatku a v uvedeném příkladu i

s dětmi. To může i tak trochu připomínat hinduismus a společným znakem může být i symbol hákového kříže, i když se směr jeho zalomení v těchto dvou případech liší.

Zdánlivě pohodový, volný svazek muže a ženy má jedno veliké úskalí : Tak jako po vzestupu přichází pád, po prosperitě úpadek, může přijít po dnech harmonického soužití páru rozchod. Na pohled snadná věc, ale právě pro to věc velmi bolestivá, s vyhrocenou atmosférou, kdy často není jasné „která bije“ a nikdo nevěří nikomu. Heslo „Musíme si pomáhat!“ a odpouštět, bývá často jediným klíčem k vysvobození z okovů fašismu.

Kapitalismus. Často převládá názor, že „bůh jsou peníze“. Kapitál. Peníze, které určí míru hodnot. Přitom se neříká nadarmo, že ty nejlepší věci jsou zadarmo! Proto se někdy objeví i docela nový a originální pohled na svět :

„MATRIX je všude. Obklopuje nás, a to i teď; tady v téhle místnosti. Vidíš ho, když se podíváš z okna nebo když zapneš televizi. Ty ho cítíš cestou do práce nebo do kostela, když platíš daně!“

„MATRIX“ může mít proti bohu – ať se jmenuje jakkoliv - nebo proti Ježíši Kristovi jednu výhodu : Tak, jak je v předešlém odstavci tvůrci stejnojmenné trilogie definován, je na první pohled vidět, že nemá záda. Za jeho zády logicky nelze nic udělat!

Další možností, „jak navázat kontakt s bohem“, je využití zákonů řízené dynamiky, uplatňované například v globální ekonomice.

Zbývá odpovědět, jakým způsobem řeší kapitalistické společnosti otázku sexu. Velmi excelentním! Demokratická společnost jasně zákony deklaruje, jaké náboženství je uvnitř státu právě to „státem uznávané“ a případně jaká další náboženská uskupení – názorové proudy – stát toleruje a jaká nikoli. V souladu s tím vytvoří celý soubor zákonů, které soužití definují! Výhodou také je, že má každý občan nebo občanka právo vybrat si to svoje náboženství, svůj přístup!

Jasnovidci. Je vidět, že s výjimkou taoismu ostatní popsána náboženství pracují vždy jen s jednou polovinou sexuálního páru. Náznak určité kompenzace tohoto nedostatku můžeme zaregistrovat například v buddhismu zavedením nirvány. Velký rozpor v tomto směru je v Islámu, kde se nastolení rovnováhy tak, jak si ji náboženství představuje, dosahuje někdy až za cenu ztrát na životech.

Z důvodu nastolení rovnováhy uvnitř jednostranně směřované společnosti a také z důvodu pokroku, se můžeme čas od času setkat s člověkem s neobvyklými vhledy na svět. Sem by mohli patřit třeba osvícenci, prorokové, reformátoři, středověcí astronomové a dnes jasnovidci.

Jasnovidce lze rozdělit do dvou kategorií - na „jasně vidící“ a na „jasně slyšící“ (jasnoslyšci?). Pro úplnost uvedu, jak jsme se v dětství učili chápat svět : Nejprve jsme předměty viděli, časem jsme se naučili předměty pojmenovat. Teprve pak jsme se učili slova číst a psát. 80% všech informací získává člověk očima. I přesto nelze jasné slyšící jasnovidce označit za jednoznačně horší. Jde jen o vstup informace, její zpracování je něco jiného.

Jiný pohled – hodně subjektivní – vysvětlující, jak se během dne, během hodiny nebo mezi okamžiky proměňuje vztah jedince vůči ostatním lidem, může být rozdělení na „instrumentáře“ a „osobnosti“. To platí nejen mezi lidmi v běžném denním životě, ale k tomuto „zapadnutí zámku“ musí dojít i při setkání dvou jasnovidců. Instrumentář potřebuje pro svoji činnost předmět nebo předměty, zatímco osobnost má přehled. Pak ale může dojít až k tomu, že jasnovidná osobnost vnímá jasné slyšícího instrumentáře jako hyperaktivistu s poruchami soustředění, zatímco naopak do buddhistické nirvány ponořená pohodová osobnost může být chápána jako největší lenoch pod sluncem se sklony k flegmatismu.

Z řady jasnovidných technik lze jmenovat třeba vnímání mimoosobních asociací, čtení z informačního pole, meditaci, nebo prostřednictvím médií. V hypnóze lze podle schopností

média předvídat budoucnost, číst v minulosti nebo mimoosobně vnímat současnost. Když bylo jedno z médií dotázáno, kde čerpá reprodukováné informace, odpovědělo : „Z protonace, všechno je uloženo v protonaci a ta nás obklopuje a prostupuje.“

A jak může jasnovidce ovlivnit třeba sexuální chování, přístup k řešení otázky sexu? Jednou z možností je vnesení prvku – symbolu z „jiného“ náboženství do mysli klienta, než to, které je u něho dominantní. Výsledkem je například odstranění těžkého psychického bloku.

Léčitelé. Jsou v podstatě jasnovidci rozšiřující oblast svého působení na řešení celé řady problémů v oblasti zdraví – fyzického i duševního. Příkladem jeho činnosti může být třeba léčba nespavosti : Lékař – MUDr. – předepíše pacientovi prášky na spaní. To mu s největší pravděpodobností pomůže. Léčitel postupuje jinak. Například určí geopatogenní zóny, nebo poradí, jak uspořádat nábytek v ložnici, doporučí stravu. Výsledky jsou často překvapivé.

Je vidět, že léčitel má tendenci odstraňovat – „narovnávat“ příčiny nemoci. Nikdy nebude do nekonečna opakovat slovo „acylpirin“, „acylpirin“, „acylpirin“. Věta je metafora a je nutné ji chápat přeneseně do oblasti duševního zdraví.

Pokud má čtenář dojem, že popisované poznatky může svým názorem obohatit nebo opravit, rád přijmu jakoukoliv diskusi k tématu.